

Krangling hjemme

Mål for økta: Barna lærer at det er forskjell på diskusjon og krangel. Dersom barna blir redde av krangling er det lurt å si fra når det er rolig, enten til foreldrene selv, eller til en annen trygg voksen.

Se på bildet og snakk sammen om det dere ser:

- Hva ser vi på dette bildet? Hva gjør de voksne? Hva gjør barna? Hvorfor gjør barna det?

Fortell barna hvordan det kan være når foreldre krangler mye:

I en familie kan vi både være glade i hverandre OG diskutere og være uenige. Det er helt normalt. Når vi diskuterer kan vi få høy stemme og se strenge ut i ansiktet, og kanskje bruke armene til å vise og forklare. Det er ikke alltid lett å vite forskjellen på diskusjon og krangling. Men de to foreldrene på bildet ser ut som de krangler, for de ser ut som de er sinte på hverandre. Og barna syns det er skummelt. Den ene holder seg for ørene fordi det er vondt å høre på, og den andre søker trøst og støtte hos den andre. Når de voksne på bildet krangler slik, gjør det vondt for barna. Barna blir redde, og ingen voksne hjelper dem å bli trygge akkurat nå. Det er ikke så bra.

Voksne må få lov å være uenige og diskutere av og til, men helst ikke sånn at barn blir redde. Disse to voksne burde ta en liten pause og roe ned følelsene sine litt. Så kunne de heller snakket med hverandre når de var rolige. Da kunne de brukt vanlige stemmer og ikke laget skummel stemning i huset. Det ville være bedre for barna.

Hva kan barn gjøre viss foreldrene krangler på en sånn skummel måte? Akkurat mens krangelen varer er det ikke så mye de kan gjøre annet enn å ta vare på hverandre slik disse to gjør. Det er ikke barn sin jobb å få foreldre til å slutte å krangle. Men etterpå, eller senere, kan det være lurt å si noe om det. Enten si ifra til mamma eller pappa at barnet blir redd når de krangler, eller fortelle til en voksen barnet er trygg på at det er mye vond krangling hjemme. Da kan foreldrene få hjelp til å slutte å krangle så mye.

Dersom noen spør om faren slår, eller begynner å snakke om vold:

Noen voksne blir så sinte at de slår eller kaster ting, eller gjør andre ting som er vold. Det er ikke lov. Ingen voksne har lov å skade andre voksne, og ingen voksne har lov å skade barn. Ikke slå, ikke sparke, eller lugge eller knipe eller noe slikt. Det er heller ikke lov å late som man skal gjøre det, true med det. Visst barn opplever det har de ALLTID lov å fortelle det til andre voksne de kjenner og er trygge på, for da kan familien få hjelp.

(Se også samtalebildet om vold).